

UNIVERSITATEA PEDAGOGICĂ DE
STAT “ION CREANGĂ”

BIBLIOTECA ȘTIINȚIFICĂ

Serviciul
INFORMAȚIONAL

CITĂRI ÎN TEXT

Chișinău, 2020

Citarea este o formă scurtă a referinței care trebuie să permită identificarea publicației din care s-a extras citatul sau ideea comentată. Standardul ISO 690 propune 3 modalități de prezentare a referințelor publicațiilor din care sunt extrase citatele.

a) Referință inserată în text între paranteze rotunde

“Fonetica este știința expresiei lingvistice (a limbii vorbite), considerate atât ca structură (formă), cât și ca substanță” (B. Malmberg, 1971, p. 73).

b) Referință inserată în text între paranteze patrate cu indicarea sursei la finele lucrării în Bibliografie

“Fonetica este știința expresiei lingvistice (a limbii vorbite), considerate atât ca structură (formă), cât și ca substanță” [24, p. 73].

c) Referință adăugată textului ca notă de subsol:

În cazul lipsei unei liste de referințe de la sfârșitul lucrării, citările adăugate textului ca notă de subsol trebuie să fie complete.

Exemplu: Citare

“În esență, jocul este o strategie complexă de promovare și cultivare a valorilor, fiindcă prin elementele jocului modelăm trăsături pozitive

de personalitate: bunătatea, onestitatea, responsabilitatea, voința...”¹

“...în educația și formarea culturii relațiilor intergeneraționale, este necesar să distingem momentul trăirii valorii în patru ipostaze: ca trebuință umană, ca aspirație, ca interes și instrument educativ”².

“Școala trebuie să înobileze spiritual elevii prin formarea unor stări de conștiință sau stări de spirit, să li se ofere ocazii și motive de afirmare, care ar determina curajul și voința de a face istorie...”³

¹Calarași, Carolina. Formarea culturii relațiilor intergeneraționale. Pedagogia și sociologia educației familiale. Ch., 2017, p. 119.

²Ibidem, p. 61.

³Noica, C. Jurnal de idei. București: Humanitas, 1990, p. 45.

NOTĂ: Când se fac trimiteri la aceiași lucrare, uneori chiar la același pasaj din lucrarea respectivă, pentru a evita reproducerea integrată a referinței bibliografice se folosește termenul latin **Ibidem** (tot acolo, în limba rusă – “там же”), dar numai când următorul citat vine imediat după prima referință.